

ge Piger bør have Løn og ikke skal benyttes som billig Arbejdskraft.

Fru Andersen svarer, at Udvalget ogsaa mener, at Lærlingen skal have Løn, men det er meget vanskeligt at fastsætte denne.

Fru Rigmor Vigild: Skal Husmoderen paatage sig denne Undervisning, maa Lønnen være mindre end sædvanlig.

Fru Mynster (Marvede Hyllinge) efterlyser en Beretning fra Økonomiudvalget. Det er den eneste, som ikke foreligger trykt, og det var dog Økonomiudvalgets Formand, som i Kolding foreslog, at Beretningerne skulde trykkes.

Bertel Jensen svarer, at han har faaet Opfordringen fra Hovedkontoret saa sent, at han ikke har kunnet faa sin Beretning indsendt i rette Tid til Trykning.

Fru Berg Nielsen oplyser, at der er en bestemt Frist, inden hvilken Beretningerne fra Udvalgene skal være indsendte til Hovedkontoret.

8. Rejsning af en Bautasten paa Himmelbjerget til Minde om Erhvervelsen af Kvindens politiske Valgret.

Fru Petrine Jensen fremsætter Forslaget og meddeler, at man allerede har sikret sig en Plads paa Himmelbjerget til en saadan Mindesten, dersom Dansk Kvindesamfund vil give Sagen sin Tilslutning. Det vil kræve en Del Penge, men de skal nok skaffes til Veje. Hun foreslog, at der skulde nedsættes et Udvalg, bestaaende f. Eks. af alle de jyske Distriktsformænd og 3 Medlemmer af Fællesstyrelsen.

Udvalget skulde have Lov til at udsende Opraab, foretage Indsamlinger i alle Kredsene og supplere sig, om det ønskede det. Mænd og Kvinder fra hele Landet skulde kunne yde Bidrag, men fortrinsvis dog Jyderne. Hun havde allerede Tilsagn om 200 Kr. fra en varm Ven af Kvindesagen.

Saddelmager Lund (Svendborg): Sagen bør udsættes, til vi har Valgretten.

Frk. Anne Bruun: Skal vi have et Mindesmærke for Valgretten, bør det være en Statue af Dronning Margrethe.

Frk. Lang (Silkeborg) vil gerne have rejst et saadant Mindesmærke, naar vi faar Valgretten. Vil støtten Tanken og yde Bidrag.

Saddelmager Lund foreslaar, at man gaar til den næste Sag paa

Dagsordenen, da det ikke er betimeligt at tage Beslutning i Dag.

Fru Stampe Feddersen finder Tanken smuk og giver den sin Tilslutning, men mener, at den skal udsættes.

Lunds Forslag sættes under Afstemning og vedtages.

9. Statsseminarier for Kvinder.

Frk. Anne Bruun henstiller til Fællesmødet at bemyndige Fællesstyrelsen til at arbejde for Oprettelsen af Statsseminarier for som endnu er lukket for Kvinder. Den eneste Institution, som endnu er lukket for Kvinder, og hvor Statens Penge anvendes alene til Mænd, er Statsseminarierne. I Firserne bragte Kultusminister Scavenius et Forslag om Kvindeseminarier frem. Motiveringerne var saa kvindesagsvenlige, at de kunde have været fremført af selve Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse. I 1908 var der igen Forslag fremme om en Ændring af Statsseminarierne, men da var Kvinderne glemte. Der er udført et stort Arbejde af Kvinder i denne Sag, men det har ikke ført til noget nævneværdigt Resultat. Hun vilde betragte det som en stor Vinding for Kvinderne, om der blev oprettet Statsseminarier for dem.

Pastor Laursen forstod ikke, at der var saa stor Forskel paa Statsseminarier og Privatseminarier. De private støttes af Staten, det kan kun være Undervisningspengene, det drejer sig om. Han er ingen Ven af Statsskoler, Opgaven kan tages op af private Kræfter med stor Støtte af Staten.

Frk. Anne Bruun erklærede, at Formen var hende ligegyldig; hun forlangte blot, at Udgifterne skulde blive saa smaa for Kvinderne, at de ikke skulde være forhindrede i at komme frem paa Grund af gamle, uretfærdige Love. Der er nu arbejdet for denne Sag i 30 Aar.

Frk. Lang bemærkede til Pastor Laursen, at hun aldrig havde mærket noget til de Udveje til Støtte, han havde talt om. Udenfor København betales Undervisningen med 200 Kr. om Aaret, og Eleverne har ondt ved at skaffe Penge til deres Ophold. Da Loven blev givet, kunde der gives Understøttelser paa 300 Kr. Portionen, nu gives der næsten aldrig nogen. Der stilles store Krav til den unge Pige, som læser til Eksamen, men der ydes hende

yderst lidt. Først de to sidste Aar af deres 4 Aars Læsetid faar de maa-ske 100 Kr. om Aaret.

Fra økonomisk Side set frembyder Statsseminarierne store Fordele, men vi kan ikke have flere end de 5, vi har, ellers ødelægges de hverandre. Kan der ikke oprettes Statsseminarier, maa Kvinderne have en saadan Understøttelse, at de økonomisk sidestilles med Mænd.

Pastor Laursen advarer mod den Tro, at alt bliver godt, fordi at vi faar et Kvindeseminarium. Vil hjælpe med til, at det undersøges, om der kan faas et større Tilskud.

Frk. Anne Bruun vilde være tilfreds, om man kunde faa Staten til at give samme Sum til fortrinvis Kvindernes Uddannelse, som de fire Seminarier for Mænd koster.

Forslaget om at bemyndige Fællesstyrelsen til at arbejde for, at der oprettes Statsseminarier for Kvinder vedtages enstemmig med den Ændring, at der efter Forslag af Sagfører Elken tilføjes: eller paa anden Maade ydes Kvinderne samme økonomiske Støtte som Mænd.

10. Forslag til Ændring i Lov om Navneforandring.

Fru Stampe-Feddersen:

Jeg gaar ud fra, at Flertallet af Dem har læst en Artikelrække, jeg nylig har skrevet i »Kvinden og Samfundet« om »Dansk Navneskik«. Grunden til, at jeg netop nu har taget det Spørgsmaal op, er, at Loven om Navneforandring — Navneskifte burde vi hellere kalde den, det er Dansk — udløber 1915, og der er Grund til at tro, at Loven vil komme til Gennemsyn inden den Tid.

Loven af 1904 blev jo givet for at raade Bod paa den store Uret, der var sket mod vort Folk ved Forordningen af 1828, som er Oprindelsen til alle vore ensformige sen-Navne, der naaede Toppunktet af Ensformighed ved ogsaa at kalde Døtrene for Sønner.

Men Loven har ikke virket tilstrækkeligt, og da den som sagt vil komme til Gennemsyn snart, synes jeg, at vi Kvinder i Tide skal søge at faa Indflydelse paa den nye Lov.

Noget, vi først og fremmest maa hævde, er, at Kvinden har samme juridiske Ret til sit Slægtsnavn som Manden. Hun har det, derom er ikke Tvivl, men da den Skik, at Hustruen tager Mandens Efternavn, snart har indsnæget sig overalt, gaar Lovgiver-